

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 iunie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2018, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Constantin Moraru, în cauza penală în privința inculpatului

Chercheja Serghei XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 26.06.2017 - 21.12.2017;
2. Instanța de apel: 25.01.2018 - 27.03.2018;
3. Instanța de recurs: 21.05.2018 - 27.06.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 21 decembrie 2017, Chercheja Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 487,5 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Chercheja Serghei în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor judiciare în mărime de 1440 lei a fost respinsă.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.3641 Cod de procedură penală, a constatat că Chercheja Serghei, la 01 aprilie 2017, ora 20.20, aflându-se la volanul automobilului de model „BMW 320d”, cu n/î XXX, în timpul deplasării pe traseul M1 (șos.Balcani) din direcția localității Dumbrava spre s.Suruceni, mun.Chișinău, în preajma km 11+470 m, nu a manifestat prudența sporită la trafic, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul la momentul respectiv, nu a luat în considerare starea lucrurilor în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecinței acestora, nu a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, prin ce a încălcat cerințele pct.45 din Regulamentul circulației rutiere, potrivit cărora „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori; a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) în cazul în care în limita vizibilității

apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”; pct.3 din Regulament, potrivit căruia „participanții la trafic care circulă pe drumurile publice, inclusiv pietonii sînt obligați să se conformeze acestui Regulament, mijloacelor de semnalizare rutieră și semnalelor folosite în circulație și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sînt provocate de circumstanțe iminente”; pct.4 din Regulament, potrivit căruia „orice participant la trafic care respectă actul normativ de față este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia” și art.22 alin.(4) din Legea privind siguranța traficului rutier nr.131-XVI din 07.06.2007, potrivit căruia „participanții la trafic sînt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic” și „drept urmare, deplasându-se cu viteza de 81 km/oră, care depășește limita permisă pe porțiunea respectivă de drum, fapt consemnat în raportul de expertiză nr.34/12/I-R-2611 din 15.06.2017, în afara trecerii pentru pietoni, a tamponat pietonului Levițchi Serghei.

În consecință, conform raportului de expertiză judiciară nr.1001/D din 18.05.2017, lui Levițchi Serghei i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, plagă contuză cu excoriații multiple la nivelul feței, fractura os ulnar pe dreapta, fractura osului sacral pe dreapta, fractura osului pubian la nivelul ambelor ramuri, fractura maleolei la nivelul osului tibial stîng, vătămări care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și încasării cheltuielilor de judecată, rejudecarea cauzei în această parte, conform procedurii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui S.Chercheja în baza art.264 alin.(1) Cod penal să-i fie aplicată amendă în mărime de 500 unități convenționale, iar în temeiul art.65 alin.(3) Cod penal să-i fie aplicată pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe o perioadă de 1 an și să fie dispusă încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare în mărime de 1440 lei, invocând că instanța nu a luat în considerare gravitatea infracțiunii comise și i-a stabilit lui S.Chercheja o pedeapsă prea blîndă; - pedeapsa sub formă de amendă a fost stabilită sub limita prevăzută de art.64 alin.(3) Cod penal; - instanța neîntemeiat a considerat că nu este necesară aplicarea față de inculpat a pedepsei complementare, precum și neîntemeiat a respins cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2018, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată sentința în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecată cauza și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui S.Chercheja, în baza art.264 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.3641 Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale. În rest, sentința a fost menținută.

În motivarea soluției date instanța de apel a reținut că, sentința a fost contestată doar în partea stabilirii pedepsei penale și încasării cheltuielilor judiciare.

Cu referire la stabilirea pedepsei penale, instanța de apel a indicat că, având în vedere prevederile art.64 alin.(3) Cod de procedură penală, care statuează că mărirea pedepsei pentru persoanele fizice se stabilește în limitele de la 500 la 3000 unități convenționale, prima instanță contrar acestora, i-a stabilit lui S.Chercheja amendă sub limita minimă.

Respectiv, instanța de apel a considerat că apelul în partea stabilirii pedepsei penale declarat de procuror este întemeiat și că subsecvent, pedeapsa sub formă de amendă stabilită inculpatului, urmează a fi ridicată până la această limită minimă, adică 500 unități convenționale.

Cu referire la solicitarea apelantului privind aplicarea pedepsei complementare, instanța de apel a precizat că, în virtutea sancțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, pedeapsa complementară facultativă a privării de dreptul de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată doar în situația în care instanța aplică pedeapsa principală cu închisoarea, în celelalte cazuri, pedeapsa facultativă nu este prevăzută de lege și astfel, aplicarea prevederilor art.65 Cod penal este irelevantă.

Referitor la solicitarea privind încasarea cheltuielilor judiciare, instanța de apel a indicat că, reieșind din prevederile art.143 alin.(2) Cod de procedură penală (în vigoare la data pronunțării sentinței), în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat. În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că solicitarea procurorului nu are suport legal și urmează a fi respinsă.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea cheltuielilor judiciare și dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța nu a ținut cont de prevederile art.227-229 Cod de procedură penală și incorect a soluționat chestiunea legată de cheltuielile judiciare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia avocatului I.Coban expusă în referință, prin care solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel, care a menținut soluția primei

instanțe, referitor la respingerea cererii procurorului de încasare de la inculpat a cheltuielilor de judecată.

Astfel, examinând argumentele invocate de recurent, precum că instanța de apel nu a dispus încasarea de la inculpat în folosul statului a cheltuielilor suportate la realizarea expertizelor judiciare, în sumă de 1440 lei, Colegiul atestă că, potrivit art.227 alin.(1) și (3), 229 alin.(1) și (3), 27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloace necesare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata acestora poate influența substanțial situația materială a acestuia, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Reieșind din prevederile normelor sus menționate și circumstanțele cauzei, prima instanță a conchis ca cheltuielile judiciare să fie trecute în contul statului.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor dosarului și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului în partea cheltuielilor judiciare, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, le-a dat o apreciere corespunzătoare, conform art.414 Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în

care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Constantin Moraru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2018, în cauza penală în privința lui Chercheja Serghei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu